

Valer Gisbert Berbis

Escriptor, autor teatral i actor

'La temor escènica m'ha dut al teatre'

ALDOVER Toni Gallardo

Pregunta: Vostè ha escrit uns quants relats i, sobretot, moltes obres de teatre...

Resposta: He publicat (Aeditors, 2008) la novel·la *El vigilant d'horitzons* que, a partir d'una presumpta llegenda dels Ports, parlava de somnis i emocions humanes. També relats curts que s'han editat en reculls amb altres autors. També he escrit algunes obres de teatre: *Pandora*, *A través de l'univers*, *Art i marató*, *El somni d'una nit de setembre*, *Les doverenques*, *Solstici(s)* i *El mite de Tàrraco*. Aquesta darrera va estrenar-se l'any passat al teatre Metropol de Tarragona. Fins i tot he dirigit un grup, Sisquera Teatre.

P: I com passa un autor al camp de la interpretació?

R: Les presentacions de la novel·la van ser una autèntica malaltia. Haver de parlar d'una cosa tan íntima davant de gent em feia posar molt nerviós. Una amiga es va matricular a l'Escola Municipal de Teatre de Tortosa i em va animar a apuntar-m'hi jo també. La mateixa vergonya m'ho posava molt costa amunt. Però, finalment, vaig pensar que aprendre a actuar m'ajudaria a no ser tan poruc.

P: I com s'ha format?

R: Sóc de la primera promoció de l'Escola. M'acabo de graduar del curs d'interpretació (tres anys) i he de fer el tercer any de teatre musical.

P: Ha après a dominar la temor escènica?

R: He après a concentrar-me, a escoltar-me, a gaudir, a riure de mi mateix, a gestionar millor el temps i estar més atent a l'instant present.

P: La veritat és que, a l'escenari, se'l veu molt relaxat...

R: Gràcies! Intento passar cada personatge pel filtre més orgànic que siga capaç d'assolir. Transmetre naturalitat, encara que siguin papers esgarrats, crec que és fona-

Valer Gisbert, caracteritzat com a Felip Pedrell en un dels rodages sobre el músic tortosí.

mental... Si més no, és el que a mi m'agrada percebre com a espectador.

P: Amb poca diferència, vostè ha protagonitzat un musical com *Mamma mia* i un clàssic com *Hamlet*, aquest darrer en la Festa del Renaixement. La versatilitat és un grau?

R: Són dos registres totalment diferents, però s'encaren amb idèntica intensitat. M'agrada sentir com em vibren les cèl·lules, sentir-me viu..., i el teatre aconsegueix despertar aquest efecte en mi. I sí, hem de ser versàtils. Si em sento fingit, no estic a gust i no sé assaborir les bones sensacions.

P: Ser o no ser... El monòleg més famós de la història, que coneix fins i tot qui no ha posat mai els peus en un teatre. Imposa molt recitar-lo?

R: No. De fet, la directora de l'obra, Marga Julià, va voler donar-li una altra vessant: traure-li drama-

Del paper als escenaris. Valer Gisbert Berbis (Aldover, 1978) és la darrera revelació del teatre ebrenc, primer com a autor i ara com a actor. El més curiós és que va arribar a la interpretació per superar el molt que patia presentant els seus llibres.

tisme per oferir al públic una reflexió existencial, i alhora personal, del personatge. Crec que és un gran encert, ja que la resta de l'obra està plena d'emocions límit. Tenint en compte el pes que té el monòleg, agraeixo fer-lo així perquè em permet viure'l i transmetre'l millor.

P: I del teatre al cinema.

R: L'experiència no és tan àmplia, però igualment satisfactòria.

Vaig actuar a l'espectacle de Tortosa *Cultiu l'art de viure*. I he fet de Felip Pedrell en un curtmetratge que s'acaba de rodar i està muntant-se.

P: Com s'ha sentit encarnant un artista tan important, per bé que molt oblidat?

R: Ha estat una experiència preciosa. La història em recorda molt a les que jo escric: plena de somnis, muses, emocions, art, natura... A més a més, tindre Marta Viladrich al costat, a qui admiro i estimo, ha fet que el treball siga encara més plaent. L'experiència ha estat molt novedosa, però no m'he sentit estrany en cap moment. Hi ha ajudat molt treballar amb equips que et fan sentir còmode.

P: Ja ens en recordem prou dels nostres fills il·lustres?

R: Vull creure que sí. Espero que Felip Pedrell no siga oblidat però, si és així, el tornarem al record entre tots i totes. La seua música ens el portarà. ■